

‘De val van DSB was voor ons

Toen de Volkskrant op maandagmorgen 12 oktober 2009 kopte dat het voortbestaan van DSB aan een zijden draadje hing, kwam dat bij burgemeester Theo van Eijk als een mokerslag aan. Inmiddels zet hij met het college van Medemblik en naburige gemeenten de schouders eronder om nieuwe werkgelegenheid naar de regio te krijgen.

‘In de dagen voorafgaand aan de val van de DSB-bank hadden wij juist het beeld gekregen dat de situatie onder controle kwam’, vertelt Van Eijk. ‘Het hoofdkantoor van DSB stond in Wognum, een van de dorpen in de gemeente Me-

‘Men was trots op de bank. Ik meldde zelf ook vaak dat de DSB-bank in mijn gemeente stond.’

dembliek. Iedereen was hier enorm begaan met het wel en wee van de bank. Toen in het voorjaar tegen de bank werd gedemonstreerd, kreeg ik vanuit de lokale samenleving telefoontjes en e-mails. Mensen vroegen mij of ik de demonstratie tegen „onze Dirk” niet kon verbieden. Dat was tekenend voor de betrokkenheid van deze regio bij de bank.’

Op zondagavond 11 oktober 2009 krijgt Van Eijk een telefoontje, waarin hij wordt ingelicht dat de rechter op korte termijn zal beslissen over een mogelijke noodmaatregel. ‘Wij moesten rekening houden met eventuele ordeproblemen bij het kantoor van de bank. Uiteindelijk kwam het op die maandagmorgen niet tot ongeregeligheden. Nadat de Volkskrant had gekopt dat de bank aan een zijden draadje hing, trad daarmee wel een *selffulfilling prophecy* in werking. Wognum en omgeving werden in een emotionele crisis gestort. De bevolking had er nooit op gerekend dat een bank als DSB om zou kunnen vallen. Veel mensen in de omgeving werkten bij DSB of waren er afhankelijk van. Men was trots op de bank. Ik meldde zelf ook vaak dat de DSB-bank in mijn gemeente stond. Al die trots spatte op die maandagmorgen als een zeepbel uit elkaar.’

Bijeenkomst

Van Eijk besluit snel te schakelen met Gert-Jan Nijpels, burgemeester van het naburige Opmeer. ‘Ook in zijn gemeente wonen veel medewerkers van de bank. We gingen ervan uit dat de minister van Financiën en de directeur van De Nederlandsche Bank inhoudelijk de juiste beslissingen hadden genomen, met als uitgangspunt dat de minister de bank best had willen redden als hij dat had gekund. Als we in die omstandigheden de bevolking hadden opgezet tegen ‘Den Haag’, dan zouden we vooral bezig zijn om de emoties op te stoken in plaats van te beheersen. Om diezelfde reden hebben we ons ook terughoudend opgesteld ten aanzien van het Scheringa Museum voor Magisch Realisme in Spanbroek. ‘Van Eijk kiest er met Nijpels voor om zich vooral op de emoties van de bevolking te richten en hen een luissterend oor te bieden. Maar wij deden méér. We organiseerden een gezamenlijke bijeenkomst voor werknemers, ex-werknemers, gedupeerden en ondernemers. Ze konden hun vragen kwijt. Over werkgele-

‘Mensen vroegen mij of ik de demonstratie tegen “onze Dirk” niet kon verbieden.’

genheid, ondernemen. Ook de problemen van mensen die niet bij hun rekening konden om gas en licht te betalen kwamen aan bod. Het was een goede bijeenkomst waar mensen de ruimte kregen om over hun problemen te spreken en naar oplossingen te zoeken. Mensen konden stoom afblazen maar werden ook op weg geholpen richting instanties als Kamer van Koophandel, UWV en GGZ.’

een mokerslag'

Theo van Eijk, burgemeester
van Medemblik.

Europese lobby

Een kleine twee maanden later zit Van Eijk inmiddels in de tweede fase van de crisis. 'Tot april is er nog een aantal mensen werkzaam bij DSB, om de lopende zaken af te handelen. Daarna valt definitief het doek. Het aantal werklozen staat nu op ca. 150 personen uit Westfriesland, maar dat loopt op tot vier- à vijfhonderd mensen. Wij hebben te maken met twee specifieke doelgroepen werkzoekenden. De mensen met een financiële achtergrond en de ICT-ers. Scheringa was een betrokken werkgever met goede kinderopvang en flexibele werktijden. Daardoor werkten

relatief veel parttimers uit de omgeving bij de bank. De ICT-ers die bij DSB vandaan komen zijn over het algemeen hoger opgeleid. Scheringa wilde dat zij in de buurt van de bank zouden wonen, zodat ze snel konden ingrijpen als er calamiteiten waren. Voor beide doelgroepen is in West-Friesland nauwelijks een alternatieve werkkring te vinden. Wij zetten nu alles op alles om werk naar de regio te krijgen en te voorkomen dat mensen hier wegtrekken.'

'We realiseren ons dat we in een moeilijke tijd zitten, maar het probleem wordt onderkend.'

Steunbetuigingen

De burgemeester ziet het als zijn taak om de gedeputeerde en de wethouders Economische Zaken waar mogelijk te ondersteunen. 'Daarin trekken wij op met Hoorn en Opmeer. Samen doen wij een beroep op de Rijksoverheid om de infrastructuur te verbeteren en de regio aantrekkelijker te maken. In Brussel zoeken wij fondsen om bedrijven te interesseren deze kant op te komen. Het liefst halen wij een bank als Rabobank of ING over de streep om zich in het gebouw van DSB te vestigen. Dat zou voor iedereen de beste oplossing zijn. Alles staat er al, de infrastructuur ligt er, de mensen zijn aanwezig. Als dat niet lukt, zullen we alternatieven moeten zoeken. Want er moet hoe dan ook iets gebeuren. Niet alleen voor de honderden ontslagen mensen bij DSB, maar ook voor iedereen die indirect wordt geraakt door het wegvallen van de bank, zoals de plaatselijke bakker en de kruidenier.' Van Eijk heeft goede hoop dat de lobby gaat slagen. 'Zowel uit de Haagse politiek als uit het Europarlement hebben we volop steunbetuigingen gekregen. We realiseren ons dat we in een moeilijke tijd zitten, maar het probleem wordt onderkend. Nu is het zaak de lobby om vervangende werkgelegenheid naar West-Friesland te halen krachtig voort te zetten.' <

Wouter Jong/NGB